

Những bài thơ ở lại - Bài 2

NỖI NHỚ

Nỗi nhớ ấy vẫn cùng ta thức, vẫn còn cào trong những ngày Đông lạnh lẽo dài lê thê và những đêm mùa Hạ nhiều gió. Nỗi nhớ sống động, đôi khi bỗng khiến trái tim nghẹn lại trong một nỗi buồn vô cớ...

Chao ôi là nhớ. Ở đó, một vùng quê sông nước, nơi có những dòng sông hiền lành lặng lẽ chảy; nơi lục bình trôi tím vào những hoàng hôn và những rặng bình bát đứng dầm chân bên sông, vươn những cánh tay mạnh mẽ với tán lá xanh đậm, thấp thoáng những trái chín vàng tỏa ra một hương thơm thật quyến rũ. Không hiểu sao, cái hương thơm kỳ lạ ấy đã đem lại cho mình rất nhiều cảm xúc và cả sức lực trong những ngày lặn lội trên những nẻo đường của miền đất phù sa đầy nắng gió...

Bài thơ chưa kịp đặt tên của người bạn gái năm xưa từ cách đây hơn một phần tư thế kỷ đã khơi gợi mạch nguồn cảm xúc cho những bài thơ khác...

1. BÌNH BÁT CHỜ AI?

***Bình bát¹ còn chờ ai nữa không?
Ngày nắng cũ con phà về bến cũ
Với một ngày xưa rất nhiều thương nhớ
Gập ghềnh những nẻo đường xa.***

***Có buổi đầu cánh vông ru ta
Có những hoàng hôn còn cào nỗi khát
Có nắng, gió và mưa về rất mặt
Có một người đêm thức với dòng sông.***

¹ Bình bát: Một loài cây đại mộc nhiều ven kênh rạch ở đồng bằng sông Cửu Long

*Bình bát còn chờ ai nữa không?
Ai có đợi người về từ bến Bắc?
Chỉ thấy dòng trôi âm thầm khúc hát
Lục bình hoa tím chiều hoang...*

Tháng 4-1995

2. PHƯƠNG NHỚ

*Anh phiêu bạt chân trời góc bể
Nhớ về nơi ấy ngày xưa
Những mùa nắng mưa
dịu dàng áo trắng
Gió thổi,
mây bay
bồng bênh tóc nắng...*

*Một người đi như gió lang thang
Bỏ lại dòng xưa, bỏ quên bến nước
Điều lý thương nhau vui buồn thuở trước
Bình bát một mình rụng trái cuối vườn trưa.*

*Anh sẽ về
nơi ấy
ngày xưa
Nơi có dòng sông,
tóc thề,
bến nhỏ
Gửi một giọng đàn vọng về phương nhớ
Em có còn nơi bến hoàng hôn?*

Tháng 6-1996

3.DÒNG EM

*Không thể có ngày xưa ấy nữa
Hết đam mê, em trở lại với đời
Như sông đã réo gầm trong thác lũ
Đến bây giờ lặng lẽ chảy về xuôi...*

*Áo trắng năm nào nơi bến phà hò hẹn
Võng đu đưa trưa nắng Cổ Chiên buồn
Bờ tre ấy ru ta vào giấc mộng
Bình bát trở về nơi cuối hoàng hôn.*

*Anh biết dòng em bây giờ đã khác
Lục bình trôi, sóng nước đã bình yên
Những chuyến phà xưa đã thành ký ức
Mỹ Thuận bây giờ nổi nhớ không em!*

*Vẫn còn mãi cái mùa Hạ ấy
Vẫn còn đây sóng nước Tiền Giang
Anh trở lại giữa trưa hè bóng râm
Cay mắt chờ một chuyến phà sang?*

Tháng 6-1997

LTKT